

da i denne Lov gives et Tilfagn om Skattens Ophævelse om 10 Aar, naar man ikke med det Samme bestemmer, hvorfra en tilsvarende Indtægt skal komme i Statskassen? — Man vil maaskee sige: ja, der kommer en Indkomst i Stedet derfor, men jeg vil spørge, om denne Skat kan blive af en saadan Bessaffenhed som den nærværende Møllestat; thi denne Indkomststat, der skal ydes af reen Indtægt, som Overstud til Indkomst, er ingen Skat af et vist bestemt Næringsbrug, som Møllebrug er, men endnu staaer jo den bebudede Indkomststat blot som et Strømmebillede til at kysse Folk med, og skal formodentlig ikke heller komme videre eller bruges til Andet end det Samme. Til den kunne vi slet ikke tage Hensyn her. Overalt skulle vi ikke give Love af Sandsynlighedsberegninger efter tomme Udkast, som det til Indkomststaten er, men vi skulle vedtage Love med Sikkerhed, og, vedtage vi altsaa Ophævelsen af Møllestylden om 10 Aar, saa maade vi med Bestemthed vide, hvad der skal træde istedetfor; thi ellers ville vi, naar de fornødne Penge ved Møllestatens Udeblivelse mangle i Statskassen, komme til at ligne et ligesaa stort Besløb paa Bondestylds-Hartkornet. Da altsaa Erstatningens rigtige Begreb med Henstand i Tid ved de foreliggende Ændringsforslag er ophævet, og en af de vedtagne Paragraffer ophæver Møllestylden om 10 Aar, kan jeg ikke Andet end stemme saavel mod alle disse Forslag som mod den hele Lov.

Krieger: Den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig ned, har hyppigt en besynderlig Lust til at tale om alt Andet, end hvad der ligger for; om de Ændringsforslag derimod, som foreligge til Forhandling, talte han meget Lidet, og hvad han sagde derom, troer jeg var aldeles urigtigt (Hør! Hør! Ja! Ja!), fordi han ikke lagde Mærke til, hvilkken den nuværende Tilstand er, som de slutte sig til. Grunden, hvorfor jeg havde begjært Ordet, var især fra først af den, at jeg ønskede, at fremføre nogle Ord mod de sidste Bemærkninger af den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgkreds (Tscherning), fordi hans Ord sædvanligviis udøve en vis Indflydelse selv i de Tilfælde, hvor de for hans Modstandere maatte synes meget svage og løse. Det gjælder her

navnlig, forsaavidt han advarede imod, som han udtrykte sig, at spænde Grundlovshestene for. Jeg troer, sandt at sige, det var ham sely, som først spændte dem for; jeg troer, at han først burde have tænkt paa sin egen Advarsel, og ikke ved sin Opræden gjort det nødvendigt at minde ham om, at der dog i Grundloven findes Noget, som i denne Sag har sin Betydning. Jeg skal ganske vist være enig med ham i, at man ikke uden Nødvendighed skal minde om de i Grundloven satte Stranker; men, naar det gjøres nødvendigt, saa skal man ogsaa gøre det, og Den, der advarer derimod, skal være den Første til ikke at gjøre det nødvendigt. Jeg troer, at det er en fuldkommen rigtig Bemærkning, som er gjort af en af de ærede Forslagsstillere, at Bevillings-Paragraffen ganske vist gaaer ud fra den Tanke, at det er onskeligt, at Bevillingsvæsenet affaffes og indskrænktes; men det er ligesaa vist, at den Maade, hvorpaa Bevillingsvæsenet skal affaffes, er ikke ved Indskrænkninger, men det er ad Frihedens Bei (Hør! Hør! Hør!). I nærværende Tilfælde vil den ærede Rigsdagsmand lukke det Hele; det er ikke en Frihedens Bei, det er en Indskrænkningens Bei, og hvad den meget omtalte Paragraff længere hen i Grundloven angaaer, skal jeg gjerne indrømme, at den ikke betyder overordentlig meget, men det er ligesaa vist, at den dog altid har nogen Betydning, og det er den, at nye Indskrænkningers Indførelse ere i Strid med Grundloven (Ja! Ja!), og her er Spørgsmaal, om man vil indføre en ny Indskrænkning, eller om man ved Antagelsen af det Forslag, som det ærede Medlem ideligen strider imod, skal opretholde den nu bestaaende, over 50 Aar gamle Tilstand.

Vardenfeth: Da jeg agter at stemme mod det under Nr. 2 fremsatte Forslag, men dog ikke gjerne vil anses for en principmæssig Modstander af Næringsfrihed, har jeg troet det nødvendigt at motivere, hvorfor jeg stemmer derimod. Jeg troer, at, uagtet det er almindeligt anerkjendt fra alle Sider, og jeg ligesaa vel anerkjender det som alle Andre, at Møllerne ikke have nogen reel Ret, som i og for sig vilde være tilstrækkeligt Motiv til